

עפ"ג 17016/02/14 - אברהם אבוקסיס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 אפריל 2014

עפ"ג 17016-02-14 אבוקסיס נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת ליאורה ברודי כב'

השופט אהרון מקובר

אברהם אבוקסיס

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובאי כוחו עוה"ד משה שוחטמן ורויטל בן שבת

ב"כ המשיבה עו"ד קרן לוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 4139-06-13 (בימ"ש השלום בפתח תקווה) בגניבת שמונה בקבוקי בושם בשווי כולל של כ- 5,000 ₪, אשר הוחזרו לבעליהם כאשר המערער נתפס בכף.

המערער נידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לרבות הפעלה במצטבר ובחופף של שלושה מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו, ולשנת מאסר על תנאי ו- 7 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען כי שגה בימ"ש קמא כאשר הטיל על המערער מאסר בגין הגניבה שכן הבשמים הגנובים הוחזרו לבעליהם, חנות סופר פארם, מיד לאחר גניבתם, והמערער הודה ולקח אחריות על הגניבה.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי העונש שהוטל על מרשו הוא עונש חמור מאוד ביחס למקרים אחרים שבהם היו נסיבות העבירה חמורות יותר מאשר זו שבוצעה על ידי המערער וכן הוא טוען שבימ"ש קמא לא נתן דעתו לסבל שעברו המערער ובני משפחתו בעקבות תוצאות בדיקה מוטעות בכל הקשור להיותו של המערער נשא איידס.

עמוד 1

ב"כ המערער טוען כי המערער היה מוכן להירתם להליך טיפולי אך לאחר שהורחק מהקהילה הטיפולית באילנות סירב ביהמ"ש לבקשת הוסטל "גן חיים", שם החל המערער בטיפול במרכז יום, לדחות את מתן גזר-הדין על מנת לקבל לגבי המערער תסקיר נוסף.

לטענתו, מאסרו של המערער יגרום לניתוק הקשר הטיפולי בין המערער לבין מי שאמון על גמילה משימוש בסמים.

ב"כ המשיבה מתנגדת לקיצור מאסרו של המערער וטוענת כי עיקרו מורכב מהפעלת עונשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו וכן היא מצביעה על עברו הפלילי של המערער.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא קבע נכונה את מתחם הענישה באשר לגניבה נושא גזר-הדין, שכן מדובר בפגיעה, אמנם לא ברף הגבוה, בזכות הקניין, כאשר בימ"ש קמא זקף לקולא בעניין זה את הנזק הלא גבוה שנגרם מאחר והבשמים הוחזרו לבעליהם, וכן התחשב בעובדה שהעבירה נעברה על רקע השימוש שעושה ועשה המערער בסמים, מהם לא נגמל, גם כאשר נשלח לקהילה טיפולית ממנה הורחק בעקבות התנהגות שלילית כלפי הדיירים האחרים.

בימ"ש קמא לא התעלם, ובצדק, מעברו הפלילי של המערער, ומהעובדה שביצע את הגניבה נושא מאסרו כאשר שלושה עונשי מאסר על תנאי תלויים ועומדים נגדו, ואלה, בצירוף עונשי מאסר בפועל שריצה בהזדמנויות קודמות, לא גרמו לו להירתם מתהליך גמילה מסמים משמעותי ולהפסיק לפגוע ברכוש הזולת.

איננו מתעלמים מהנזק שנגרם למערער ולבני משפחתו בעקבות סימונו בטעות כנשא איידס, אך אין בכך כדי לגרום להפעלה חופפת של כל עונשי המאסר על תנאי שהיו תלויים נגד המערער ולביטול מוחלט של עונש המאסר לתקופה של 4 חודשים שהוטלה עליו בגין הגניבה נושא מאסרו.

אף אנו, כמו בימ"ש קמא, איננו מתעלמים מנסיבות האישיות של המערער כפי שתוארו מתוך תסקיר המבחן ברישא גזר-הדין של ביהמ"ש קמא אך בסופו של יום התרשם שירות המבחן שכיום המערער אכן מבטא רצון ונכונות להיגמל משימוש בסמים, אך סיכויי הטיפול במסגרת הפתוחה שהציע המערער בביהמ"ש קמא הם נמוכים ומשכך הסיכון להישנות העבירות מצדו של המערער גבוה.

לאור כל האמור לעיל, העונש שהוטל על המערער על ידי בימ"ש קמא, שעיקרו הפעלה בחופף ובמצטבר של עונשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו, איננו חורג ממתחם הענישה, מתחשב בכל השיקולים לקולא ולחומרה ואינו מצדיק התערבות הערכאה השיפוטית.

אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אהרון מקובר, שופט

ליאורה ברודי, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד